

сск.фр

7606

ТЪРГОВСКО-ПРОМИШЛЕНЪ

ВЪСТЪПЪ

ГАНЪ

на

РУСЕНСКА ТЪРГОВСКО-ИНДУСТРИАЛНА КАМАРА

Излиза за сега въ края на всѣна седмица.

Абонаментъ:

за България: до края на годината 1 50 лева

за странство: 2 лева

Всичко що се отнася до вѣстника се изпраща до Камарата

Единъ брой 15 ст.

За обявлениа се плаща:

по 20 ст. на редъ гармондъ или заето мѣсто. При повече отъ трикратно публикуване, се прави съотвѣтствующата отстъпка, а за по-големитъ обявлениа — по специално споразумѣние. Неплатени писма не се приематъ.

Единъ брой 15 ст.

Съдържаніе:

1. Сдружаването на земледѣлцитѣ, занаятчиитѣ и търговцитѣ.
2. По нѣкои рѣшения на експертната комисія при Министерството на Финанситѣ.
3. Какъ по въпроса за риболовната ни конвенция съ Ромѣния.
5. Вжтрѣшна хроника. Откриване тази годишната редовна сесія на Камарата. Запрѣщението на вноса на български добитѣкъ въ Турция. Парижната криза и Българската Народна Банка. Разпоредби на Финансовото Министерство по поводъ рѣшенията, взети въ Конференцията на г. г. Секретаритѣ на Камаритѣ.

Сдружаването на земледѣлцитѣ, занаятчиитѣ и търговцитѣ.

(продължение)

II.

Въ миналия брой изтъкнахме условията, при които е поставена да се развива кооперацията между селското и занаятчийското сѣловия. Както дребното земледѣлие, тъй и занаята, който обгръща широката маса дребни самостоятелни промишленици, не могатъ да отбѣгнатъ сдружаването, то имъ се налага отъ условията, въ които е поставено, и при които трѣбва да се развива съврѣмненото производство. Сдружаването е, което се явява като най-моцно сръдство на по-слабитѣ стопански фактори, каквито сѣ дребнитѣ земледѣлци и занаятчици, за борба съ по-силнитѣ — индустрията и търговията. Занаятчийството не трѣбва да се залъгва, че изкуствени прѣяки, създадени било отъ разни пропаганди (социалистическата главно) и

лица сѣ причина за отбѣжненото положение на занаятчиитѣ у насъ, защото всѣко подобно залъгване е отклонение отъ истинскитѣ сръдства за борба съ източника на злото. Колкото и да е истина, че упадѣка на занаятчийския поминѣкъ у насъ се дължи отчасти и на особени за страната ни условия, все пакъ основната причина, както у насъ тъй и навредъ, е конкуренцията на едрото фабрично производство. То у насъ не е още достатѣчно развито, но се прѣдставява, освѣнъ отъ нѣколкото ни фабрични заведения, най-вече отъ оживената търговия съ чуждестранни индустриални артикули, които сѣ измѣстили постѣдователно и измѣстватъ занаятчийскитѣ ни произведения. За борба съ това производство именно трѣбва да се приготви занаятчийството. Тази борба, особено при крайно покровителствения ни митнически тарифъ, не е безизходна за дребния производител, но тя не трѣбва да се води съ настроение и озлобление къмъ когото нетрѣбва, а съзнателно и спетематично. Една борба-конкуренция съ едрото производство и търговия занаятчийството ще може да поведе съ усѣхъ само тогасъ, когато то чрѣвъ сдружаването — кооперацията, съумѣе да си постави въ услуга прѣимущества, които иматъ надъ него индустрията и търговията. А тия прѣимущества сѣ по-голѣми и евтини капитали, по-добра техническа подготовка, по-крупни покупки и продажби, повече знания и най-главно по-голѣмъ прѣдприемчивъ и търговски духъ. Тия прѣимущества, отдѣлния занаятчия, колкото способенъ, честенъ и прѣдприемчивъ да е той, на свои собствени сили, най-вече поради ограниченостъта на материалнитѣ сръдства, не може нѣкога да си ги осигури. Сдружаването се явява неизбѣжно за занаятчийството, по нека още сега заявимъ, не това сдружаване, което за сега у насъ сѣществува и което се урежда отъ еснафския законъ, а въ сдружаването на чисто, тъй да се изразимъ трѣ-

говески начала, както това се урежда отъ търговския законъ и отъ вотирания миналата година специаленъ законъ за сдружаванията. Сдружаванията (кооперациитѣ) на дребнитѣ производители-земледѣлци, занаятчии и работници сж търговски дружества въ смисълъ на търговския законъ. И само въ тази форма на сдружаване занаятчийството може да организира на собствени сили борбата си съ по-силнитѣ стопански фактори. Не сж професионалитѣ организации за обсъждането на общи въпроси и за въздѣйствието на държавата и обществото, каквито сж напр. занаятчийския, индустриалния и търговски съюзи, па даже и търговско-индустриалнитѣ камари, които даватъ отпечатъкъ на съврѣмения икономически животъ въ всички страни. Не на тия сдружавания, по право организации, се дължи икономическия напредъкъ на която и да било страна, а на сдружаванията, почиваюци ну чисто материално-парични начала, каквито сж разнитѣ видове търговски дружества — събирателни, командитни, главно акционерни, намиращи примѣнение почти исклучително въ търговията и индустрията и кооперациитѣ, прѣдопрѣдѣлени и отъ самия законодатель за по-слабитѣ стопански групи. Отъ сдружаване чувствуватъ нужда не само занаятчийствѣ, но почти еднакво и търговцитѣ и индустриалцитѣ. Ако се взрѣмъ въ развитието на силно напредналитѣ въ стопанско отношение страни, ще видимъ, че това развитие, е неразривно свързано съ развитието, което сж получили разнитѣ сдружителски форми, особено тая на акционернитѣ дружества. Ще се види още, че въ сжщностъ търговия и индустрия въ истинска смисълъ на думата сж немислими безъ акционерни дружества. Безъ тази форма на сдружаване не би било възможно да се създадатъ множеството крупни прѣдприятия, които въздаме въ странство и, които играятъ ржководищата роль въ икономическия напредъкъ на своята страна, па и вънъ отъ нея. Само чрѣзъ групирането на огромни ерѣдствата, събирани отъ широката маса дребни и едри капиталисти, сж могли да изникнатъ и да вирѣятъ крупнитѣ парични и кредитни институти, разнитѣ индустриални, минни, желѣзножтни мореплавателни, застрахователни и др. прѣдприятия, безъ които придобитията въ техниката не биха могли да бждатъ реализирани и поставени въ услуга търговията и промишлеността — на народното стопанство изобщо. Чрѣзъ тия сдружавания сгрупаатъ милионни богатства, частни и народни. За тѣхното вирѣние именно би трѣбвало да се създадѣтъ и у наши условия, особено когато единичнитѣ сили сж твърдѣ слаби. Но тукъ е именно слабостта на българския сдружителски животъ. Създаватъ се на гледъ силни съсловни организации, поставящи си високи задачи, а въ сжщностъ сжществува едно крайно разединение и раздробление на стопанскитѣ сили. И нашата страна мина единъ периодъ на успѣсно създаване на акционерни дружества, възлагаха се тогава доста много надеж-

ди отъ държавата и общество за подигането на народния домишкъ, но въ резултатъ отъ всичко туй се доби едно твърдѣ голѣмо разочарование. Съдружителската идея и въ областта на търговията и индустрията, тѣй бърже подета и злѣ ржководена, се твърдѣ много скомирометира. Скомирометирана е най-вече за туй, защото се оказа, че у насъ липсватъ още хората, на които могатъ да се повѣрятъ чужди парични интереси, хора, които да умѣятъ да примиряватъ частния егостиченъ интересъ съ общия, а безъ това никога нѣма да бжде възможно да се развие у насъ една успѣсна стопанска дѣятелност и да се използватъ естественитѣ ни богатства съ български ерѣдства. Когато е въпросъ за сдружаване, за прѣвѣждане общи интереси, безъ да се заебга и излага кесията, българина е твърдѣ отзивчивъ, подава се на настроения, но тукъ именно се крие слабата страна почти на всички съсловни организации у наши. Дѣйствителността и въ нашата страна показва, че истински духъ на солидарностъ може да се развива не толкозъ чрѣзъ разнитѣ съсловни организации, кждѣто връкитѣ, довѣрието, познанството и сношенията между отдѣлитѣ членове сж често твърдѣ слаби, а по-скоро чрѣзъ сдружаването, взаимното работене и подпомагане на чистото търговски начала. Това особено важи за икономически по-слабитѣ съловия, които само въ групирането на своитѣ материални ерѣдства и сили могатъ да издржатъ конкуренцията на по-силнитѣ си съперници. За съжаление, обаче, макаръ външно да изглежда, че занаятчийството е най-сплотено отъ всички други съловия, нѣма да бжде прѣвезилено, ако кажемъ, че сдружителската идея на чистото търговско-промишленна почва най-слабо приложене у насъ е намѣрила въ областта на занаята. Въ занаятчийството за сега като че ли най-вече се е загнѣздила отличителната българска черта на крайна недовѣрчивостъ, завистъ, па разединение, които господствува почти въ всяка областъ на нашия общественъ и политически животъ. И до като мисълта за взаимна стопанска дѣятелностъ не се вкорени въ съзнанието на занаятчийството, ние ще имаме само едни форми на занаятчийски сдружавания, каквито сж днешнитѣ, които безсилни да създадатъ почва за взаимна дѣятелностъ, каквато се налага отъ съврѣменото развитие на производството, ще се отклоняватъ отъ своето главно назначение и ще се удовлетворяватъ да живѣятъ и черпятъ куражъ чрѣзъ манифестации и демонстрации, да вѣвватъ озлобление и прѣдизвикателство, да подѣлятъ силитѣ си. Отъ това не само, че нѣма полза, а се прѣчи твърдѣ много за прѣвъзможването на кооперативната (сдружителската) идея въ занаятчийското производство, безъ която занаята ще живѣе всекога подъ гнета на индустрията и търговията. Въ живота на еснафитѣ ни сж се загнѣздили твърдѣ силни язви. Не изтъкването на тия, а скриването имъ е прѣтѣжното. Тия язви сами занаятчийтѣ ги знаятъ и чувствуватъ най-добрѣ. Да не пмѣ

ги посочване значи да ги затъгваш и тласканъ още повече въ погрѣшния пѣтъ.

Ние ще бъдемъ и въ този случай открити и нѣма да се постѣнимъ да зайвимъ, че въпрѣки голѣмата общностъ има и твърдѣ голѣма противностъ въ интересѣ на занаята, индустрията и търговията. Но, само съзнаването на това не е достатъчно, а трѣбва, до колкото разбира се това е възможно, да се намѣрятъ срѣдства за запазване съществуването на занаята. Тия срѣдства не би трѣбвало да се състоятъ, нито да се изчерпватъ, главно въ искането помощта на държавата, която не може и не трѣбва да благоприятствува едно съсловие въ ущърбъ на друго, да отежни или забрани съ законъ известна индустрия или търговия, за да се занаяти отъ пропадане занаята. И търговията и индустрията и занаята, на и консуматоритѣ иматъ еднакво право на държавно покровителствуване. Трѣбва единъ пѣтъ за всекога добръ да се разбере, че при разглеждането и разрѣшаването на занаятчийския въпросъ не трѣбва да се изхожда отъ гледището, че той е въпросъ за прѣдоставяне на съловни привилегии, за крѣпненето на занаята на всекаква цѣна, въ името на нѣкаква си държавна необходимостъ. Всички поминъчни отрасли сѫ необходими и се допълватъ въ общия стопански животъ въ една страна. На всички държавата трѣбва да прѣдостави почва за свободно развитие. Ако тя въ известни случаи въ общи интересъ е длъжна да се намѣси, това трѣбва да става пакъ въ името на кризиса се въ всеки поминъченъ отраслъкъ жизнеспособностъ. А това значи, че занаята трѣбва да се поощрява тамъ, гдѣто той, не на чужда помощъ, а прѣди всичко на свои собствени сили може да върве и да се съпостави на едрото производство. Ако обаче не може да се очаква отъ държавата да запази занаята отъ конкуренцията на индустрията и търговията, то трѣбва самъ той да се приготви да я отблъсне, какдѣто това е възможно.

А за да се постигне това, първото нѣщо, което се налага е, занаятчитѣ да се сдружатъ въ кооперации, за да се ползватъ отъ облагитѣ на евентъ кредитъ. Кредитнитѣ кооперации сѫ прѣдоставилитѣ на другитѣ видове кооперации за общи покупки, продажби, както и за общо производство. Тия сдружения (кооперации) се уреждатъ съ специаленъ законъ, както е това съ всичкитѣ видове търговски дружества, но тѣ не сѫ принудителни. Въ тѣхъ не може да бѣде приеманъ безконтролно всеки, защото билъ занаятчи, тѣй както никой не може да бѣде задълженъ да поеме силомъ отговорностъ за материалнитѣ задължения на когото и да било. Кооперациитѣ сѫ, които въ занаятчийството трѣбва да поематъ ролята, която играятъ въ едрата търговия и индустрия разнитѣ видове търговски дружества, особено акционернитѣ. Чисто търговскитѣ дружества, въпрѣки огромното имъ значение за стопанския животъ на една страна, все пакъ не

сѫ тѣй наложителни, колкото кооперацията за дребния производител, защото търговеца и индустриалеца само по себе си прѣдставяватъ вече крупни стопански единици, въоръжени съ по вече познания, капитал и кредитъ, и като тѣй сѫ отворенъ пѣтъ прѣдъ крупнитѣ парични и кредитни институти, които сѫ недостатъчни за дребния производител. Той се нуждае отъ посредничество, което може да намѣри само въ кооперацията. Сдружаването въ кооперации, обаче, не трѣбва да се отождествява съ сегашнитѣ еснафски сдружения, както това се прави у насъ. Занаятчийството още не си е добръ ояснило въ какви сдружавания то трѣбва да се групира за защита на своитѣ интереси. Нему е говорено, отъ „приятелитѣ“ му за кооперации, като нѣщо, което трѣбва да бѣде сѣто съ сегашната еснафска организация, вънъ отъ която не можало да има никакви други занаятчийски сдружавания. То било твърдѣ интересно да се занимаемъ по наобширно съ разграничаването понятието на кооперацията отъ другитѣ съдружнически форми, както и съ разнитѣ видове занаятчийски кооперации, по кой начинъ се съставятъ и ръководятъ тѣ, както и взаимнитѣ имъ съотношения, това оставяме за другъ удобенъ случай, но и казаното до тукъ би било достатъчно да оясни на какви начала почива кооперацията и каква е нейната главна цѣль. Както и по рано се намѣкна, кооперацията по формата си, по управление се доближава много до акционерното дружество, но има твърдѣ съществени различия между тия съдружнически форми. И то не само въ юридическо (правно) отношение, но и по отношение на икономическитѣ и социални цѣли, които прѣсѣлдва кооперацията. Тя, въ противоположностъ на акционернитѣ дружества, се постави въ услуга не на едритѣ капиталистични прѣдирията, но на тия отъ срѣдни и дребна величина. Кооперациитѣ образуватъ своитѣ капитал прѣимуществено чрѣзъ спестяване и осигуряватъ кредита чрѣзъ солидарната отговорностъ на своитѣ членове. Кредитнитѣ кооперации, тѣй нарѣч. народни банки, сѫ едновременно спестовни каси за занаятчитѣ и посредници между крупнитѣ капиталисти и занаятчитѣ и задоволяватъ нуждитѣ отъ срѣдства и то изключително само на своитѣ членове. Кооперацията сравнително е нова. Тя е пакъ продуктъ на модерното икономическо развитие. Въ нея се сдружаватъ незаможнитѣ класи, занаятчи, работници, дребни търговци и пр., които най вече се притескатъ отъ едрото производство и търговия. Принципа на самопомощта е, който лежи въ основата на кооперацията. И до като тя не изневѣрва на тоя си принципъ, нейното развитие трѣбва да бѣде подпомогано, макаръ и да се натъква на противодѣйствието на ония икономически фактори, противъ които тя е насочена.

Но въ прѣки огромното значение, което кооперацията би имала за закрѣпването и модернизирването занаят-

чийския поминъкъ, тя у насъ отектетува. Нейното развитие се задушава и спъва отъ сегашния редъ на нѣщата въ еснафската организация. Тя вървѣе това ще се наложи отъ само себе си, но затова е нужно да стане единъ обратъ въ мисълта на занаятчийството. За това ние воюваме. Камарата би се ангажирала въ една дѣятелностъ за коопериране на занаятчийството, но за сега не сж още подготвени условията за това, защото кооперативното дѣло трѣбва да бѣде свободно и не може да се подеме съ успѣхъ въ едно врѣме на разногласие и озлобление. Истиността на тази ни мисълъ може би не стѣдъ дълго ще се потвърди, когато Б. Н. Б. се заеме съ прилагането на закона за занаятчийския кредитъ. Ще се види, че не може на стопанска почва да се сдружаватъ безразборно хора, само защото били занаятчици, търговци, индустриалци и пр., защото не всичко между тия и другитѣ съсловия е здраво и пригодно за работа.

Най-накрая не можемъ да не се изкажемъ противъ прѣкаленото значение, което се отдава на сдружаванията изобщо. Създадена е неоснованата вѣра въ занаятчицята, че единъ пактъ сдруженъ, може да прѣстане да се грижи и мисли вече за себе си. Забравя се, че тъкмо тогава именно той ще трѣбва да се грижи повече за добрия вървежъ на работитѣ си, за да може да използва по-добрѣ облагитѣ отъ сдружаването и, за да не стане товаръ и злоупотрѣби съ интереситѣ на своитѣ съдружници занаятчици. Къмъ каквито форми на сдружаване да се прибѣгва, все пакъ личния трудъ, способностъ и прѣдприемчивостъ сж главния достъ за стопанския напѣдъкъ на отдѣлния занаятчица, търговецъ или индустриалець. Сдружаването има за цѣль най-вече да създаде условия за по-доброто и пълно използване на тия лични качества.

Ний ще свършимъ съ думитѣ, че сдружаването на индустриалци, търговци, земледѣлци и занаятчици би било единъ силенъ достъ за подтикването на народното ни стопанство. Но всѣко сдружаване има своитѣ отрицателни страни. Тѣ сж се проявили у насъ въ твърдѣ остра форма въ всѣка областъ почти, неизключая и младата земеделска кооперация, където изглежда, че и тамъ всичко не е въ добъръ редъ и важи отъ сега нататкъ да се създава. Оказва се, че прѣди да се пристъпи къмъ каквото и да било сдружаване нужно е, прѣди всичко, да се намѣрятъ порядъчни, способни и прѣдприемчиви ръководители. Липсватъ ли тия, сдружението лесно се скомпрометира и обръща въ едно зло. За създаването или намирането на такива ръководители трѣбва да бѣдатъ насочени за сега усилията ни.

По нѣкои рѣшения на експертната комисия при Министерството на Финанситѣ.

Въ статията ни „Контрола по прилагането на митнишката тарифа и експертната комисия при Финансовото Министерство“, обнародвана въ брой 7 на вѣстника ни отъ 19 ноември т. г., ние изложихме въ общи черти на какви начала, споредъ закона за митницитѣ, е поставена експертната комисия, какъ тя въ сжщностъ е дѣйствувала и дѣйствува за сега и като какви подобрѣния на първо врѣме сж необходими за да може да се осигури едно по-правилно прилагане на митническата тарифа и търговскитѣ договори. Въ сегашната си статия, за подкрѣпа на писаното по-рано, искаме да посочимъ на нѣколко конкретни факти изъ дѣятелността на експертната комисия, и то ръководими единствено отъ желанието дано по този начинъ допринесемъ за оясняването на нѣкои отъ многото спорни въпроси по прилагането на тарифата, които тъй справедливо прѣдизвикватъ негодуване отъ страна на търговското ни съсловие, сирѣмъ, което негодувание, камаритѣ не могатъ и не би трѣбвало да останатъ безучастни.

Експертната комисия, споредъ закона за приложението на новата тарифа (чл. 6) и по закона за митницитѣ, неможѣ да се констатира, за да почне своята работа едновременно съ влизането въ сила на тарифата; тя почна да функционира редовно едва отъ второто полугодие на 1906 г. За дѣятелността на комисията се дава гласностъ, чрезъ отпечатването на протоколнитѣ ѝ рѣшения, които се разирачатъ въ митницитѣ за ръководство и въ камаритѣ за свѣдѣние. Едно отъ послѣдствията, слѣдъ като се започна съ отпечатването рѣшенията на експертната комисия, бѣ, че се ограничиха окръжнитѣ наредби по тарифирането. Това е твърдѣ естествено. Друга, ще признаемъ добра страна отъ това бѣ, че тарифата почна да се посянява постъпено, а съ това да се подобрява и прилагането ѝ. Ние слѣдимъ протоколнитѣ рѣшения на експертната комисия и отъ проучванията, които сме направили намираме, че нѣкои отъ тия рѣшения сж твърдѣ неправилни и противни на договоритѣ и ясния смисълъ на тарифата. Ние сме въ намѣрение да се занимаемъ въ бѣдаще по-подробно и послѣдователно съ рѣшенията на експертната комисия и да ги подложимъ на една обща критика, като се придържаме пакъ върху наредданията на тарифата и митническитѣ наредби изобщо. На първо врѣме ще се ограничимъ съ нѣкои отъ по-важнитѣ, споредъ насъ, неправилности, които вече нѣматъ смисълъ да се повтарятъ подиръ двѣ годишна практика* и изучаване, а трѣбва да се отмѣнятъ, както се отмѣниха или уясниха рѣшенията въ по-приемлива смисълъ на тарифата и договоритѣ: като напр. за слѣднитѣ стоки: цинкванса, атлазитѣ, кадифетата, добавочното 50%

ПРИТУРКА

НА

ТЪРГОВСКО-ПРОМИШЛЕНЪ ВЪСТНИКЪ

къмъ брой 9.

Прѣгледъ на цѣнитѣ въ разнитѣ тържища въ страната и странство.

Цѣни на зърненитѣ произведения по Дунавското Българско крайбрѣжие

Русе, 30 ноември 1907 год.

Тържището безъ веѣкакви едѣлки за експортъ.

Цѣни на брашната, трицитѣ и пр.

Брашно № 0000	Торба 75 кгр.	31	лева
" № 000	"	29	"
" № 00	"	27.50	"
" № 0	"	26.50	"
" № 1	"	25.50	"
" № 2	"	—	"
" № 3	"	24.50	"
" № 3 1/2	"	23	"
" № 4	"	22	"
Трици	за 100 кгр.	13	"
Ирмикъ	за 100 кгр.	14	"

Цѣнитѣ на брашната, трицитѣ и ирмика въ гр. Силистра.

30 ноември 1907 год.

Брашното № 0000	торба 75 кгр.	28.50	лева
" № 000	"	—	"
" № 00	"	25.50	"
" № 0	"	25	"
" № 1	"	23	"
" № 2	"	22.50	"
" № 3	"	22	"
" № 3 1/2	"	нѣма	"
" № 4	"	20	"
Трицитѣ	100 килограма	11.50	"
Ирмика	"	12.50	"

Житното тържище въ Варна.

продадени сж:

24, 25 и 26 ноември 1907 год.

Жито	7	вагона либра	55—57 3/4	цѣна	18.50	21
Кукурузъ	3	"	—	"	—	13.70
Жито	11	вагона либра	56 1/2—60 1/4	цѣна	19.20	20.50
Кукурузъ	2	"	—	"	12.80	13.20
Жито	3	вагона либри	54—56 1/2	цѣна	17.30	18.50
Кукурузъ	9	"	—	"	13	13.25

Житното тържище въ Бургасъ.

продадени сж:

24, 25 и 26 ноември 1907 год.

Жито	19	вагона либра	58—61 1/2	цѣна	20.35	20.75
Жито	9	вагона, либри	57 1/4—61 1/2	цѣна	18.70	20.25
Ржъ	1	"	—	"	—	17.70

Житното тържище въ Браила.

26 ноември 1907 год.

Жито	14 1/2	вагона кгр.	73—77	цѣна	18.40	20.75
Ржъ	3 1/2	"	65—70	"	17.50	17.85
Ячемикъ	16 1/2	"	56—67	"	14	15
Овесъ	4 1/2	"	43—44	"	13	13.05
Кукурузъ	124 1/2	"	73—80	"	12	12.90
Просо	—	"	—	"	—	—
Грахъ	2	"	—	"	—	—
Бобъ	11	"	—	"	15.30	15.90

Цѣни на колониалнитѣ стоки на едро, въ гр. Русе

На 30 ноември 1907 год.

Захаръ	Касата 50 кгр.	—	лева	44.60
Кафе I-во качество	"	"	"	2.20
" II-ро	"	"	"	2.10
" III-то	"	"	"	2
Чай	"	"	"	480 520
Оризъ Английски торба 100 кгр.	"	"	"	35
" Италиански „Extra“	"	"	"	47—50
" " жълтъ I качество	"	"	"	40
" " II	"	"	"	37
" Белгийски	"	"	"	39.50
" Пловдивски	"	"	"	45.80
Маслини килограма	0.50—0.55—0.60—0.65	"	"	
Дървено масло I-во качество	"	"	"	1.45
" II-ро	"	"	"	1.35
" III-то	"	"	"	1.30
Сапуни бѣли Айвали „Extra“	"	"	"	0.78
" " Метелинъ I качество	"	"	"	0.75
" " Варненски	0.60—0.65—0.75	"	"	
" " зелени Метелинъ I качество	"	"	"	0.66
" " Варненски	"	"	"	0.63
Скробяла „Collmann's“, каса отъ 25 кгр.	"	"	"	21
" " „Hoffmann's“, " " 25 "	"	"	"	20
" " „Слонъ“	"	"	"	18.50
Сода кристалъ варелъ отъ 100 кгр.	"	"	"	15.50
Нишадъръ буци	"	"	"	1.25
" " калши	"	"	"	1.20
Зачка варели 50 кгр. нето	"	"	"	4.70
Сода бикарбонатъ „екстра“ варелъ нето 47 кгр	л.	"	"	11.50
Сода каустикъ 60°—62°	"	"	"	35
" " 70°—72°	"	"	"	38.50
" " 72° варели 300 кгр.	"	"	"	38
Синъ камъкъ за продаване % кгр.	"	"	"	85
" " прѣдаваемъ началото 1908 г. %	"	"	"	70
Канела	"	"	"	1.80
Черъ пиперъ фасонъ Сингатуръ	"	"	"	1.62
Лимонова соль I качество каса 10 кгр.	"	"	"	35
" " " " " 11 "	"	"	"	38.50
" " " " " 12 "	"	"	"	42

Словъ каменна черна 100 кгр.	л.	16:30
" " бѣла 100 "	"	16:50
Газъ-Батумски каса	"	11:—
" Ромънски "	"	9:80
" „Steaua Romana“	"	10:50
" Оршовски	"	10:60
Бензинъ 680° 100 кгр.	л.	55:—
" 700° — 710° 100 "	"	45:—
" 730° — 745° 100 "	"	37:—
Сламена книга жълта 100 "	"	34:—
Книжни кисни 100 "	лева	50—52:—
Локумъ Цариградски 15 кутинъ въ кгр.	"	0:95
" " 13 " " "	"	0:92
Халва въ обли тенекин	"	1:05
Грисъ торбичката 5 кгр.	"	2:—
Фиде мѣстно каса 8 кгр.	"	5:80
Макарони " 8 "	"	5:80
Вѣжа италиански бѣли	"	1:80
" " черни	"	1:55
Торби калкутски 2 1/4 либри	"	0:87
" " 2 1/2 "	"	0:93
" " — Tarauling 1000 грама	"	1:30
" австрийски калкута	"	1:12
Рафинъ	"	0:75
Свѣщи каса 3 1/2 кгр.	"	6:—
" " 6 "	"	10:20
Леблѣбни Сира % кгр.	"	42:—
" Елеме	"	46:—
Фастъци бѣли	"	—70
" червени	"	—68
Сакъзъ дребенъ килограма	"	5:75
Сусамово масло	"	1:30
Слънчогледово масло	"	1:12
Таханъ	"	1:03

Цѣнитѣ на желѣзария, метали и разенъ строителенъ материалъ.

Желѣзо шведско 100 кгр.	30:—
" австрийско 100 кгр.	27:—
Стомана Графъ Турнь 50 кгр.	25:—
Циментъ „Beocsin“ 150 "	10:50
" „Portland“ 150 "	13:—
Варъ хидравлическа, тонътъ	42:—
Бейзиръ „Imperial“	1:08
" „Крокодилъ“	1:12
Ламарина № № 6—14 връзката	14:25
" галванизирана № 12	24:—
Цинкова ламарина 100 кгр.	0:95—1:05
Вѣло тенеке № 30, 40, 56, каса	24:50
Гвозден, базата лева	37:—
Джамовъ до 40 цола, касата	22:50
Туткалъ	1:05
Дъски I качество за столарски издѣлия, кубика	75:—
Дъски обикновени, кубика	65:—
Дъски II качество, кубика	58:—
Четвъртити дървета, кубика	60—65

Цѣнитѣ на прѣждитѣ въ града Русе.

На 30 Ноември 1907 г.

Прѣжда английска къвракъ № 8/14	лева	12:80	13:10
" " суланъ № 4/12	лева	9:60—10:60	
" " прѣсукана бѣлена (къвракъ кастарлия)			
" " № 8/14	лева	14:50—14:75	
Слзцата № 18/24	лева	17:—	17:05
Варненска прѣжда къвракъ № 10	лева	11:50	

Метелинска " суланъ I кач.	"	9:80
Индийска " " II "	"	9:—
Смирненска " " № 4—10	"	9:30
" " къвракъ № 4—10	"	10:30

Цѣнитѣ на нѣкои артикули въ Марсилското тържище.

Марселлиа, ^{21 ноември}/_{6 декември} 1907.

Сапуни. Сдѣлки слаби. Вѣлъ екстра чистъ (72% масло) 60—; бѣлъ „огманте“ (60% масло) 53—; бѣлъ специаленъ отъ маслиново масло 78—; сѣщо чистъ 70—; жълтъ екстра смолистъ 50—; зеленъ отъ маслиново кисне 53—; тъменъ екстра чистъ 54—; тъменъ „огманте“ 49—; черъ 48—; бѣлъ отъ лой 70—

Стеаринъ. Полученъ чрезъ сапунификация 130—135
" " дистилация 120—125

Фасулъ. Фасулъ „Бранпа“ 18:—; Молдавски 18:—

Циментъ. Портландъ искусственъ, варели 200 кгр. 45— 180 кгр. 47:—; 100 кгр. 50:—. Портландъ еждински, варели 200 кгр. 38:—; 180 кгр. 40:—; 100 кгр. 43:—; 180/200 35:—; 100 кгр. 37:—.

Портландъ бѣлъ, въ варели 200 кгр. 45:— 100 кгр. 50:— въ човали 43:—; поргланъ черъ, въ варели 200 кгр. 45:— 100 кгр. 50:—, въ човали 43:—; поргланъ сивъ, въ варели 200 кгр. 44:—, 100 кгр. 50:—, човали 42:—

Всичко продадено въ 1000 кгр прѣдадено кея. Статистическото право и разноскитѣ за имбарко за смѣтка на купувача. Плащане брой при сконто 2%.

Цимента се смѣта винаги на бруто тѣгло.

Керемиди марсилски и циментови плочи. Цѣни за 1000 парчета прѣдадени „Sotto palanco“.

Керемиди обикновени марсилски 80:—; жгли 90:—; обли голѣми 67:—; обли малки 50:—; плочи „феружиньо“ отъ 0,20=80:—; червени 67:—; „експортгазонъ“ 55:—; пресовани отъ 0,20—0,21=55:—; механически 36:—.

Кокали 100 кгр. франка 9:— до 9:50.

Рои биволски. Levant 100 парчета 120 кгр. 80—87:— 110 кгр. 65—60:—; 100 кгр. 45—50:—.

Сузи кожи. Положението тихо. Агнешкитѣ спадане. Соленитъ сухи Черно море 5—6 фр. 60—70.

Фастъци. Разполагаеми по настоящемъ количества нѣма въ пияцата. Такива има прѣдаваеми слѣдъ извѣстенъ срокъ, на цѣни както слѣдва:

Рюфискъ фр. 29:75—29:50; Гамбия 29:50; Рио-Нумезъ лицева; Касаманъ лицева; Баулама-Бисао лицева.

Медъ. Мѣстенъ французки медъ фр. 80—100; чилийски 60—70; Италиански екстра бѣлъ въ сѣдѣци 110:—

Курсъ на цѣнитѣ книжа въ града Русе.

30 Ноември 1907 год.

	Купу- вать се	Прода- вать се
Акции Дружеството „България“	303	305:—
" " „Гирдагъ“	92:50	93:—
" " „Балканъ“	122	123:—
" " Търговската Банка, Русе	81	81:50
4 1/2 % Български Държав. Заемъ 1906	435	436:—
Варненски Градски Заемъ	92	92:50
Софийски " " 1906	93:50	94:—
" " " 1896	61:50	62:—

Т њ р г о в е .

Доставка на:

Канцеларски потреби. Въ Русенското Градско Общинско Управление на 8 декември т. г. ще се произведе търгъ съ явно намаление за отдаване доставката на всички книжа, образци, тевтери и пр. нужни за канцеларията на Общината, за прѣзъ идущата 1908 година. За право участие въ търга се изисква залогъ 100 лева внесень въ Общинската каса. Поемнитѣ условия и образцитѣ по тая доставка могатъ да бѣдатъ прѣгледани всѣки присѣственъ денъ въ Общинското Управление.

Продажба на житнитѣ проби отъ общинскитѣ на гр. Русе жамбари. Въ канцелария на Русенското Общинско Управление ще бѣде произведенъ вториченъ търгъ на 7 декември н. г. въ 3 ч. сл. пл. за останалитѣ отъ проби жито, ржжъ, ячемикъ и пр., въ общо количество 47 кила. Наддаването ще стане явно и ще бѣде по отдѣлно за всѣки видъ храни

Направа на частъ отъ камената ограда на градската градина при Александровскии площадь. Въ канцеларията на Русен. Общ. Управление на 8 декември н. г. ще се произведе вториченъ търгъ за споменатата постройка, възлизаща на 1960 лева. Намалението ще бѣде явно. Поемнитѣ условия, смѣткитѣ и др. книжа могатъ да се прѣгледватъ всѣки присѣственъ денъ въ канцеларията на Общ. Управление.

Отдаване на прѣдприемачъ събирането «Кангаривъ» и «Кримина». Въ Русенското Гр. Общ. Управление ще се произведе на 14 декември т. г. вториченъ съ тайно наддаване търгъ за отдаване на прѣдприемачъ събирането на общинскитѣ бѣрини «Кангаривъ» и «Кримина» съ срокъ отъ двѣ години считано отъ 1 I 908 до 31 XII 909 година. Офертитѣ ще се приематъ отъ 9 до 11 часа прѣдъ обѣдъ. Залогъ за правоучастие въ търга л. 2000. Тържнитѣ условия и др. книжа могатъ да се прѣгледватъ всѣки присѣственъ денъ въ Общ. Управление.

Направа на новъ подъ въ новото Гирдаиско Основно Училище въ гр. Русе. Въ канцеларията на Русенското Бѣлг. Училищно Настоятелство на 15 декември т. г. въ 10 часа прѣдъ обѣдъ ще се произведе вториченъ търгъ за направата на новъ подъ, въ новото Гирдаиско Основно Училище въ гр. Русе. Прѣдприятието възлиза на 1582 л. 49 ст. и респективнитѣ книжа по търга могатъ да се видятъ всѣки присѣственъ денъ въ канцеларията на Училищното Настоятелство въ Градското Общ. Управление.

Тютюнъ нѣколко партиди доброкачественъ изъ Сѣверна България отъ 200 до 300,000 кгр. се продава.

Орѣхи тазгодишна реколта до 10 вагона, продаватъ се, прѣдадени Дунавско пристанище.

Медъ въ значителни количества за експортъ, разпознаваемо количество отъ 3,000 кгр. нагорѣ.

Споразумение при Информационното Бюро на Русенската Търговска Камара.

Български Търговско-Промисленъ Музей

и

Информационно Бюро

при

Русенската Търговско-Индустриална Камара

Улица „Александровска“.

ИНФОРМАЦИОННОТО БЮРО доставява адреси и справки досѣжно българската промишленостъ, а също свѣдения и адреси по всичкитѣ клонове на чуждестранната търговия и индустрия, касателно разни професионални училища, като дава и указания за специални съчинения и ръководства (на разни езици) по индустрията и занаятитѣ.

МУЗЕЙЪ е отворенъ всѣки присѣственъ денъ и може да се посѣщава за разглеждане изложенитѣ произведения на Българската фабрична и ржчна промишленостъ. Музея взема поржчки за каквито да било български произведения, между които влизатъ и разнитѣ издѣлия отъ послѣдната Занаятчийска Конкурсна Изложба.

Интересующитѣ се могатъ да прѣгледатъ и да дадатъ поржчки за съднитѣ произведения отъ Конкурната Изложба, находящи се сега изложени въ Музея:

САРАЧЕСКИ ИЗДѢЛИЯ на Петръ Ил. Чонковъ изъ Севлиево: Юзди, конски и волски юлари, рѣсни, муски, башлъци и пр.

САРАЧЕСКИ ИЗДѢЛИЯ на Симеонъ Ив. Коларовъ изъ Пѣтвенево: Мундуци, нагрѣдници.

САРАЧЕСКИ ИЗДѢЛИЯ на Тодоръ Петровъ изъ село Виная (Никополско): Кожени портмонета.

КОЖУХАРСКИ ИЗДѢЛИЯ на Георги Ив. Вулпевъ изъ гр. Тутраканъ: Кожухени еледи.

КОЖУХАРСКИ ИЗДѢЛИЯ на Начо Филиповъ отъ с. Виная (Никополско): Сафтианени и отъ други кожи еледи и кожуфи, послѣднитѣ скроени за горно носене, сгодни за запазване отъ студъ ижтници, велосипедисти, машинисти по желѣзници и пр.

ПРѢМЪСТИХЪ КНИГОВЪЗНИЦАТА СИ

до книжарницата на г-на Симеонъ Симеоновъ, въ улица „Романовска“ № 9.

Съ почитание: **Ив. А. Сърдчелиевъ.**

3—3

ДЕПОЗИТЪ отъ разни формати търговски тефтери

съ най-умѣрени цѣни, се намиратъ въ печатницата и книжний магазинъ на

Тодоръ Петровъ Русе,

улица „Флотска“, задъ Окржжното Управление.

ТРИ МАГАЗИИ, ШАПРОНЪ и ДЕПОЗИТЪ

въ улица „Митарна“ № 13, сръбцу Апелативния съдъ,
Дават се подъ наемъ по отдѣлно или всички наедно.
 Споразумение при Запасния майоръ Чавовъ, Русе.

ПРЪСНО НОРВЕЖКО РИБЕНО МАСЛО „ЕКСТРА“

пристигна въ аптеката на Никола Досевъ, Русе.

3—3

Награденъ съ бронзовъ медаль и Почетенъ дипломъ
 въ Лиежкото Изложение. Награденъ съ втора награда
 въ Занаятчийската Конкурсна Изложба на Русенската
 Търговека Камара прѣвъ 1907 г.

ПЕЙКО ГРОЗЕВЪ

с. ЧЕРВЕНА - ВОДА (Русенско).

Работилница за желязни търмъци, овощарски
 и лозарски ножици, удобрѣни навсѣкъдѣ
 отъ специалисти.

5—2

ШЕВНИТЪ МАШИНИ И ВЕЛОСИПЕДИ „ГРИТЦНЕРЪ“

сж най-солиднитѣ, най-доброкачественитѣ и най-
 добрѣ гарантиранитѣ.

Продаватъ се съ гаранция и на срочни
 изплащания.

Фабриката „ГРИТЦНЕРЪ“ е най-първата и най-голъ-
 мата въ цѣла Европа. Ежедневно работятъ въ нея по
 вече отъ 3.200 души работници. Притежава първо-
 степенни награди отъ всички всевътѣски изложения.
 Прѣимущества на Гритцнеровитѣ произведения сж
 очебиющи. Умолява се почитаемата публика да срав-
 нява и тогава да се рѣшава да купува. Цѣнорасписи,
 улѣтвания и поправки гратисъ.

Учителки по бродировката на разположение.

Единствени депозитѣори за цѣла България:

БР. К. БЪКЛОВИ, РУСЕ

Клонове СОФІЯ: улици { „Лега“ № 14.
 „Мария Луиза“ № 24.

Прѣдставителства въ всички градове на Княжеството.

УНГАРСКА ГАЗЪ

марка „Пьлень мѣсець“

отъ

Оршовската Акционерна Фабрика

постояненъ складъ

при

М. Д. КЕРЕКОВСКИ & СІЕ, РУСЕ.

10—3

ХР. В. КАРАЧОРОВЪ

РУСЕ, улица „Николаевска“ № 200.

Главно прѣдставителство за английскитѣ

плетачни машини „HARRISON“ и шпунцовитѣ
 машини „POLYGRAPH“.

Доставява всѣкакви Земледѣлчески и Дърводѣлски
 машини.

6—1

ТОДОРЪ ПЕТРОВЪ, РУСЕ ПЕЧАТНИЦА, КНИЖЕНЪ МАГАЗИНЪ

съ разни видове хартии, канцелар. и учил. материали
 и заведение за изработване:

Търговски тефтери, правителствени регистри,
 училищни тетрадки и др.

Основана въ 1887 година.

Приема да печати всѣкакви порѣчки
 въ най-бързо врѣме:

Вѣстници, списания, брошури, канцеларски теф-
 тери, бланки, призовки, крѣпостни актове, пълно-
 мощия и др., съ всѣкакъв видъ цѣвѣтни бои и
 съ най-модерни шрифтове букви разни търговски
 фактури, бланки за шема, меморандуми, записи,
 полици, циркуляри, училищни свидетелства, ети-
 кети и други, разни визитни карти, годѣжни и
 вѣнчални билети, съ изящни красиви каллиграфни
 букви и монограми.

Съ най-умѣрени цѣни.

Печатницата и Книжния Магазинъ се намиратъ
 въ ул. „Флотска“ № 51, задъ Окржното Управление.

Въ печатницата се приематъ и ученици за слово-
 слагатели, машинисти и книговѣзци.

мито на дрѣхитѣ за гарнируитѣ по тѣхъ, за отдѣлното облагане на венчки части, съставляващи прѣдмета, когато тѣ сѣ дѣлимъ (съгласно протокола къмъ французкия договоръ и чл. 8 отъ закона за приложението на тарифата), за опрѣдѣление на пасмантеритѣ и други такива.

Като на неправилни рѣшения на експертната комисиия ще посочимъ прѣди всичко на онова въ протоколъ № 6 по пунктъ 1—10 отъ 23 юлий 1906 г., което рѣшение и до сега служи за ръководство по тарифирането на *синило* - *ультрамарина*. За венчки минерални бои, съгласно забѣлжката къмъ ст. 1766 отъ тарифата, се прие, че се считатъ за *прѣко употребление* само когато сѣ приготвени съ *масло, вода, клей* и пр. или на *таблетки, кубчета, топки, пакети* и пр. за *дрѣвна проданъ*, и то такива сѣ тижесѣ до 500 грама.

Самия текстъ на тарифата опрѣдѣля и то доста ясно: кои бои се считатъ приготвени за прѣко употребление, но експертната комисиия, като го приема, прави къмъ него свои допълнителни тълкувания, като счита, че боитѣ сѣ приготвени за прѣко употребление и когато сѣ насипани само въ пакети, въ кутии и пр. Съображенията на комисията не могатъ да бѣдатъ други, освѣнъ отъ фискаленъ характеръ, защото неприготвенитѣ бои, споредъ тарифата, се облагатъ съ 10 л. 100 кгр., а приготвени съ 25 л.

Тарифата, като облага по-високо синката или другитѣ бои, приготвени съ масло, клей, вода и пр. прѣслѣдва вече цѣлта да покровителствува мѣстнитѣ занаятчии и работници, които приготвяватъ за прѣко употребление тия и разнитѣ други минерални бои, които идатъ въ бѣчви, чували и други съдове въ насипано състояние. Тия се облагатъ съ 10 л. за 100 кгр. като бои не готови за прѣко употребление. Това облагане е правилно. Въ облагането на синило, обаче, съществува една твърдѣ очебиюща непослѣдователностъ. Синило то иде повечето въ малки пакети за дребно къщно употребление или нѣкъ насипано въ бѣчви, каси. Въ първия случай митницата го счита за боя приготвена за прѣко употребление, и се облага съ 25 л., въ втория за неприготвена и се облага съ 10 л., когато въ сжщностъ, нѣма никаква разлика въ състава. Взема се въ случая отъ митницата опаковката, като мѣрило дали една боя е приготвена или не за прѣко употребление, нѣщо твърдѣ несъстоятелно. Прѣдзначението на боята ултрамаринъ (синило), нейното приготвление е все едно и сжщо, било че се внесе въ бѣчви или въ пакети. Много често насипана синка въ бѣчви е по-доброкачествена и струва по 1.50 или 1.80 л. кгр., когато въ пакети на прахъ има много по-проста боя употреблявана само за мазане стѣни или здания и то като се приготвява размита съ вода, а другата по-добра боя се употреблява съ масло, клей и пр. Така, че и едната и другата боя въ каквито ще съдове и да се внесе, не може да се упо-

трѣби направо въ работа, а необходимо е за да се употреби у насъ да се приготви поне съ *вода*. Въ такъвъ случай внасяното въ тоя видъ синило не може да се тарифира по буква **б** на статия 176 на тарифата, а по буква **а** на сжщата статия, т. е. слѣдва да се облага съ 10 л. за 100 кгр. Ние отиваме по-нататъкъ и не искаме да считаме като боя *за прѣко употребление* дори и приготвената боя синило на топки, кубчета, каквито се приготвяватъ за посипване на бѣли дрѣхи, защото и тѣ безъ размиване въ вода не могатъ да се употребляватъ и, слѣдователно, въ буквална смисълъ на думата не сѣ за прѣко употребление. По смисѣла на тарифата трѣбва да се разбиратъ бои за прѣко употребление само тия, които направо съ четката могатъ да се употребляватъ, безъ прибавка на вода или на каквито и да било други материали.

На тия основания рѣшението на експертната комисиия за облагане съ 25 л. 100 кгр. на синило въ пакети или кутии отъ 500 гр. по-малки, като за прѣко употребление, е твърдѣ несправедливо и безмислено, защото нѣма никакъвъ почти интересъ за страната ни да се приготвяватъ у насъ отъ синило насипано въ бѣчви, каси и пр. синило въ пакети или кутии за дребна проданъ. Една подобна дребна и невъзможна у насъ работа не би съставлявала нѣкакво насърчение на мѣстна индустрия или занаяти, а е по-скоро едно прѣсипване на тарифата за събиране на по-високи мита. Надѣваме се, прочее, че най-сѣтне, слѣдъ толкова постѣпки, правени отъ търговцитѣ по частенъ редъ, и отъ камарата, ще се отмѣни и това криво рѣшение на експертната комисиия, което служи за ръководство на митницитѣ и контролното бюро за митн. декларации при Финансовото Министерство.

Друго неправилно рѣшение на комисията е това по протоколъ № 11 отъ 1 февр. 1907 г. относяще се до облагането на тиретата за плетене чорани и др. като конци по ст. 363 съ 90 л., а не по ст. 362 съ 60 лева 100 кгр., като боядисани тирета. Дѣлението за по-сжщо облагане се прави за кипечета, съдържащи тире по-малко отъ 120 ярди, като се игнорира че едно и сжщо качество тире, съ еднакво разпрѣдѣление и пакетиране, има въ единъ случай повече, въ другъ по-малко отъ 120 ярди въ кипена, споредъ №-рата за дебелинитѣ. Тарифата опрѣдѣля въ едната статия митото на тиретата, а въ другата митото на концитѣ за шевъ и плетива (кроше). Сврѣхъ туй иде категоричната забѣлжка въ договора съ Италия по ст. 362, въ която изрично се прѣдвижда, че въ ст. 362 влизатъ и тиретата за плетене чорани, значи слѣдва да се облагатъ съ 60 лева за 100 кгр. Споредъ това тиретата, които иматъ първо и главно прѣдзначение за плетене на чорани, въ каквито форми, келени или кипета, да се внасятъ не би трѣбвало въ никой случай да се отнасятъ къмъ концитѣ за плетива, т. е.

вмѣсто съ 60 да се облагатъ съ 90 л. за 100 кгр. Къмъ последнитѣ правилно е да се причисляватъ и да се тарифиратъ по ст. 363 венчки тирета мерсеризирани, гланцирани, безъ разлика въ какви форми идатъ, защото тѣхното прѣдзначеніе не е вече специално за плетене чорапи, освѣнъ това и качеството имъ е по-добро, дѣната по-висока и пр. отъ колкото на обикновенитѣ бѣли или бояни тирета прѣдзначени за чорапи и за други обикновени плетива.

И по тоя въпросъ експертната комисиия трѣбва да се повърне, защото рѣшението: да се считатъ венчки тирета на чилета, когато съдържатъ по-малко отъ 120 ярда по английската мѣрка и да се облагатъ безъ разлика като конци за плетива по ст. 363 на тарифата, нѣма своето основане въ самата тарифа и търговскитѣ договори. То е противно и на търговскитѣ обичаи по пакетиране, акустиране и пр. на тиретата, за които не се дири и не е важно каква е дължината.

Има неправилни рѣшения на комисията и отъ друго естество напр. по облагането на обичайнитѣ амбалажи отдѣлно отъ стокитѣ, вложени въ тѣхъ. Таково рѣшение намираме въ пунктове 2, 3 и 17 на протокола № 26 отъ 906 г. за облагането отдѣлно на тенекенитѣ кутии съдържащи анилинови бои и биеквити.

Комисията мотивира рѣшението си, че тенекенитѣ кутии, които служатъ за амбалажъ на разни стоки, само тогава могатъ да не подлежатъ на отдѣлно облагане съ мито, когато стокитѣ вложени въ тѣхъ се облагатъ по брутна тежестъ, или пъкъ кутинитѣ се развалятъ при изваждането вложенитѣ въ тѣхъ стоки и слѣдъ това ставатъ негодни за каквото и да било друго употребление; иначе щомъ оставатъ здрави и стокитѣ се облагатъ върху реално тегло, кутинитѣ слѣва да се облагатъ отдѣлно, като тенекени издѣлци по ст. 473.

Ако да не бѣше чл. 4 отъ протокола къмъ францужки договоръ, който е пъкъ едно допълнение на чл. 4 отъ закона за приложението на тарифата, споредъ който обичайнитѣ амбалажи се освобождаватъ отъ отдѣлно облагане съ мито при венчкитѣ почти случаи, ние щѣхме да се съгласимъ, че доводитѣ на комисията сж основателни за самостоятелното облагане на такива сѣдове, обаче при изричноста на договора, че *бъчви, вази, торби, сандъци* и други обичайни амбалажи се освобождаватъ безъ мито и когато съдържащитѣ се въ тѣхъ стоки се облагатъ върху реално тегло, ни заставлява да допуснемъ, че и тука пакъ по чисто фискални съображения се отива до педантизъмъ въ прилагането на тарифата и договоритѣ. Защото, когато се освобождаватъ безъ мито по цѣнни обичайни амбалажи, като бъчви, вази и др. затова, защото сж изрично прѣвидени въ договора, не послѣдователно е тенекета, стъклата, кутии и др. да се облагатъ отдѣлно, само защото не сж поимено-

вани изрично въ договора, макаръ и да сж обичайни амбалажни сѣдове и като така по силата на сжщия членъ не подлежатъ на облагане съ мито. Има и други противорѣчия съ рѣшението на комисията по облагането съ мито на тенекетата отъ анилиновитѣ бои и пр. То се състои въ слѣдното: индустриалцитѣ внасятъ безъ мито боитѣ като имъ се освобождаватъ отъ мито и тенекетата, което не се прави за тенекетата въ които се внасятъ боитѣ отъ търговцитѣ. Ако единитѣ могатъ да служатъ за друга цѣль, сжщото е и за тенекетата на индустриалцитѣ, които тенекета не се употребяватъ въ производството имъ, нито е прѣвидено безмитното имъ внасяне въ издаванитѣ отъ Мин. на Т. и З. Свидѣтелства. Сжщо и тази практика намъ се вижда не толкова разумна и справедлива и би трѣбвало по-скоро да се отмѣни, за да не се създаватъ повече критики и оплаквания отъ заинтересуванитѣ търговци.

Посоченитѣ до тукъ отъ нази примѣри, вѣрваме да сж достатѣчни да покажатъ, колко много се излагатъ интереситѣ на търговцитѣ отъ неправилнитѣ рѣшения на експертната комисиия, особено когато тѣ, по силата на чл. 156 отъ закона за митницитѣ не подлежатъ на никакво обложване, а сж окончателни. Това, което неминуемо се налага въ случая е, или да се създаде една инстанция, където да се ревизиратъ рѣшенията на комисията, или пъкъ да се реформира часъ по-скоро тѣй както посочихме въ единъ отъ пораннитѣ си бройове. Нуждно е Фин. М-во да издигне прѣстижа на комисията въ очитѣ на търговцитѣ, за да гледатъ тѣ съ довѣрие на нейнитѣ рѣшения и то гасъ, когато не сж въ тѣхна полза, иначе търговцитѣ прибѣгватъ къмъ други нежелани пѣтица, създаватъ нови неприятности на управлението пъкъ и на Камарата.

Пакъ по въпроса за риболовната ни конвенция съ Ромжния.

Вънъ отъ съображенията за отмѣненіето на конвенцията, изказани въ напечатаната студия по въпроса въ брой 5 отъ вѣстника ни, има да добавимъ, че тази конвенция, отъ начало до сега, е била нарушавана отъ страна на ромжненитѣ риболовци, както по отношение на прѣвиденитѣ срокове за ловидбата на рибата, така и по отношение на гъетотата на мрѣжитѣ. Нѣщо повече. Споредъ свѣдѣніята, които ни дава Силистренското Търговско Дружество, забѣлѣзано е било отъ наши риболовци, че ромжнитѣ при ловенето на луксозната прѣвѣлюща се риба, като моруна, мерсинъ и др. сж употребявали непозволенитѣ въ чл. 5 отъ конвенцията способи, като сж прѣграждали повече отъ половината отъ течението на рѣката, посредствомъ обтегнати голѣми мрѣжи, вжжа съ вж-

дици, куки и пр. и по този начинъ съ прѣврѣчвали свободното прѣмиване на рибата къмъ горния Дунавъ. А знае се отъ опитъ, че тоя начинъ за ловене на рибата, способствува най-много за нейното окончателно изтрѣбление, защото заприщаната така риба едва може, и то по нѣкоя случайностъ само, да се промъкне между множеството куки и вѣдци, разпрѣснати по течението на рѣката. Че това е така се вижда отъ обстоятелството, че ако се случи въ края на мартъ да се уловятъ отъ наши риболовци нѣколко екземпляри отъ прѣселющитѣ се риби, то тѣ биватъ повечето наранени отъ вѣдцитѣ и кукитѣ, отъ което трѣбва да се заключи, че тѣ ще да сѫ били заприщени въ долния Дунавъ и случайно сѫ се откачили отъ вѣдцитѣ и сѫ достигнали до насъ. Подобно нѣщо въ нашитѣ води не може да се случи, защото при строгия контролъ, който се упражнява относително способитѣ за ловидбата, тази послѣдната се извършва съ обикновени мѣрки, които не могатъ да нараняватъ по никой начинъ рибата.

При такова несъблюдаване разпорежданията на конвенцията отъ страна на ромънскитѣ власти, явява се не само за безмислено, но даже и вредно, възобновленето, подъ каквато и да е форма, на тази конвенция за риболовството по дунавскитѣ води. По умѣтно ще бѣде, ако искаме да урегулируме риболовството по нашитѣ води, да подобримъ блатата по Дунава, като се нечиствятъ коритата имъ, и ги приспособимъ по тоя начинъ къмъ едно по-рационално използване воднитѣ богатства.

Факта, че Русия е сключила напоследѣкъ риболовна конвенция съ Ромъния, далечъ не трѣбва да ни смущава и не може да ни послужи като мотивъ, за да побързаме и ние съ подновяването на тази конвенция, защото както търговскитѣ договори, така и риболовнитѣ конвенции трѣбва винаги да се базиратъ върху еднаквостта на интереситѣ на договорящитѣ страни. А въ случая съ България подобна еднаквостъ на интереситѣ нѣма. Ромъния владѣе долния Дунавъ и двѣтѣ устия отъ делтата му, а това обстоятелство ѝ дава възможностъ да лови лудеозната прѣселюща се риба прѣзъ врѣмето отъ февруарий до края на мартъ, прѣзъ което врѣме тя се намира още въ долния Дунавъ. Когато рибата дойде къмъ нашия брѣгъ прѣзъ мѣсецитѣ априль и май, настѣпва съгласно конвенцията периода на заприщането, вслѣдствие на което нашитѣ риболовци не могатъ да я ловятъ. Прѣзъ м. юний, когато става свободна ловидбата на морската лудеозна риба, тази послѣдната започва да се прибира къмъ долния Дунавъ за въ морето, вслѣдствие на което българскитѣ рибари иматъ възможностъ да я ловятъ само прѣзъ мѣсецитѣ юли и августъ и отчасти прѣзъ септември и то въ твърдѣ незначително количество.

Ромънитѣ и сега се възползватъ най-много при завръщането на рибата въ морето, понеже слѣдъ отъ

криването на ловидбата тя се намира въ изобилие въ долния Дунавъ. При сключитѣ условия се намира и Русия, която владѣе Килийското устие, и затова и тя има интереса да сключи конвенция за уреждането на риболовството не само по Дунава, но и по рѣката Пругъ. Русия има толкосъ по-голямъ интересъ да сключи риболовна конвенция съ Ромъния, защото Килийското устие, поради слабото развитие на навигацията, служи за удобно скривалище на морската риба и е по-богата съ такава.

Надѣемъ се, че слѣдъ даденитѣ отъ Камарата ни подробни освѣтления по въпроса, Почитаемото Министерество на Търговията ще се убѣди въ достатъчна степенъ за неудобствата на риболовната ни конвенция съ Ромъния и ще направи зависещето отъ него, за да се не възобнови тя въ бѣдаще.

ВЪТРЕШНА ХРОНИКА

Откриване тази годишната редовна сесия на Камарата.

Съгласно разпореждането на Министерството на Търговията и Земедѣлнето съ окръжната телеграма № 10669 отъ 27 тога, тази годишната редовна сесия на Камарата ще се открие на 6 идущи декември при слѣдующия дневень редъ:

1. Отчетъ за дѣятелността на Камарата прѣзъ текущата година.
2. Избиране Бюро на Камарата на мѣстото на досегашното, мандата на което изтича, съгласно чл. 26 отъ закона за Търговскитѣ Камари.
3. Провѣряване и приемане на главния отчетъ за приходо-разходния бюджетъ на Камарата прѣзъ 1906 година.
4. Гласуване бюджета за идущата 1908 година.
5. Разглеждане на митнишката тарифа, относително размѣра на мита и начина на прилагането ѝ, въ свързка съ сключването на търговски договори съ Австро-Унгария и др. държави.
6. Прѣглеждане закона за насърчение на мѣстната промишленостъ.
7. Изселването на българи въ Америка и уреждането му по законодателенъ редъ.
8. Прѣглеждане на закона за Търгово-Индустриалнитѣ Камари.
9. Мѣрки за подобрѣнето на риболовството по Дунавскитѣ и вътрѣшнитѣ води въ Княжеството.
10. Паричната криза и мѣрки за посрѣщането ѝ.
11. Избиране седемъ члена за съставъ на помиригелния съдъ при Камарата, съгласно чл. 8 отъ закона за Търгово-Индустриалнитѣ Камари.
12. Учредяването при Камарата справочно бюро за набавяне на работници и настаняването на сключитѣ на работа, съгласно изискванията на чл. 12 отъ закона за Камаритѣ.
13. Прѣглеждане закона за данъка върху занятията.
14. Прѣдложението за измѣнение закона за празникитѣ.
15. Разни прѣдложения на г. г. членоветѣ.

Надѣемъ се, че всички г. г. дѣйствиелни членове на Камарата както отъ гр. Русе, така и отъ другитѣ градове отъ района, проникнати всѣцѣло отъ съзнанието на дългѣтъ

който имъ се палага отъ самия тѣхенъ мандатъ, нѣма да продуциратъ да се отзоватъ на поканата на Бюрото и на опредѣлената дата ще се явятъ въ помѣщенето на Камарата въ гр. Русе.

Запрѣщението на вноса на български добитъкъ въ Турция.

По причина на нѣкаква си болѣсть, която се появила по добитъка въ България, запрѣтенъ е вноса на животни въ Турция.

Забѣжителното е, че Турция запрѣщава изобщо вноса на животни отъ България, безъ огледъ на това дали произхождатъ отъ заразени и незаразени мѣстности, което, безспорно, съставлява една произволна мѣрка отъ нейна страна.

Главната причина за това запрѣщане не е толкова страхътъ отъ разпространението на епизотически болѣсти въ Турция—защото, поради недостатъчната уредба на турската ветеринарна служба, тѣзи болѣсти почти никога не могатъ да се прѣкратятъ тамъ—но трѣбва да се дири въ самата търговска политика на турското правителство, която по отношение на българския вносъ се намира подъ влиянието на случайнитѣ политически или други настроения. Истинския мотивъ е този, че по настоящемъ, вслѣдствие на неурожая въ Турция, има голѣмо предложение на добитъкъ въ Цариградъ отъ Анадола и европейскитѣ вилаети, по която причина, турското правителство, за да спрѣ извънмѣрното спадане на цѣнитѣ и да покровителствува мѣстното скотовъдство, запрѣщава вноса на български добитъкъ, подъ предлогъ на епизотии.

Този фактъ ни показва за излишенъ актъ, че нашитѣ търговски отношения съ Турция нѣма никога да се уредятъ, вѣрѣки сключването на каквито и да било конвенции за безмитенъ вносъ, до като не уредимъ въ единъ по-опредѣленъ начинъ политическитѣ ни отношения съ тази държава.

Надѣваме се, че българското правителство, ще настопавай енергично прѣдъ Турция за отгѣненето на тази ѣ мѣрка, която нанася огромни щети на нашитѣ експортъори и скотовъдци.

Паричната криза и Българската Народна Банка.

Още съ започването на издаване вѣсника, Камарата намѣряваше да се изкаже изобщо по въпроса за паричната криза въ странство и у насъ, но възникналитѣ неочаквано много други не по-малко важни въпроси, по които трѣбваше да се изкажемъ своевременно—не ни позволиха да направимъ това по рано. Прѣдъ видъ, обаче, на важността на въпроса, въ слѣдующитѣ броеве ще го разгледаме въ всичката му подробностъ.

Съществуващата за сега въ странство и у насъ парична криза не губи отъ своя интересъ, напротивъ, споредъ нашето схващане, въ бъдеще тя ще има да се прояви още по силно и важни още отъ сега да се прѣдвидятъ мѣрките, които ще трѣбва да се взематъ за нейното пострѣщане.

За сега има да забѣлимъ, че остротата на тази криза прѣждевременно се прокламира главно отъ чуждитѣ у насъ банки, които, нѣка го признаемъ, поради връзкитѣ които иматъ съ външнитѣ банки, се почувствуваха първи въ доега отежнено положение, подъ влиянието на външната парична криза, особено слѣдъ като Българската Народна Банка не повиши нивото, както ѣ се подсказваше, и ограничи пускането на злато въ обращение въ страната и издаването на чекове за странство. Поставени въ малко тежко положение, вслѣдствие мъчнотии да изравняватъ своитѣ камбиални операции, тѣзи банки дойдоха много рано да убѣдятъ търговския и индустриалния ни свѣтъ въ това, че не трѣбва да очаква отъ тѣхъ особена помощъ при отежнени обстоятелства за стопанския ни животъ.

Стрѣмленieto на Българската Народна Банка да запази по възможностъ своята металическа надличностъ ненакърнена

при настоящи моментъ, когато нѣма почти никаквъ вносъ, вслѣдствие на което не може да се очаква никаквъ вносъ на злато отъ вънъ—далечъ още неможе да се вътѣши като недостатъкъ на нейната политика.

Печалното е това, че управлението на Българската Народна Банка не можа само да прѣдвиди събитията, да се подготви и вземе своевременно съотвѣтнитѣ мѣрки, а остава частнитѣ банки, по поводъ създаденото положение, да дигатъ неоснователни тревоги, които още по-вече, веѣватъ паника въ търговскитѣ кръгове.

Таквъ бѣше случая напоследъкъ съ пускането въ обращение извѣстно колическо злато, за което се създаде убѣдението, че Българската Народна Банка го е направила по давление отъ страна на чуждитѣ частни банки.

Но по този въпросъ ще се позанимаемъ по наобширно въ слѣдующитѣ броеве.

Разпоредби на Финансовото Министерство по поводъ рѣшенiята, взети въ Конференцията на г. г. Секретаритѣ на Камаритѣ.

Министерството на Финанситѣ, съ писмо № 33463 отъ 22 ноември н. г. съобщава на г-на Министра на Търговията и Земедѣлнето, че по въпроситѣ, поминати въ Конференцията на г. г. Секретаритѣ на Търговоко-Индустриалнитѣ Камари, касателно нѣкои измѣнения отъ закона за митницитѣ, е направило слѣдующето:

„Наредило е съ окръжно прѣдписане отъ 19 того подъ № 33152 до митницитѣ, щото тия послѣднитѣ, когато бѣде констатирано при контролиране декларациитѣ и пактничкитѣ квитанции, че отъ нѣкого сѣ надзети нѣкакви суми за мито и други права, да увѣдомяватъ шемени заинтересованитѣ търговци, за да могатъ послѣднитѣ да си ги поискватъ прѣди истичане срокътъ, прѣдвиденъ въ чл. 168 отъ закона за Митницитѣ. А касателно срокътъ за поискване, да се счита не отъ датата на западането митата и другитѣ такси, а отъ датата на съобщението за намѣрената грѣшка.

Досежно втория въпросъ, а именно за срокътъ, въ който трѣбва да се съобщава на търговцитѣ за недовзетитѣ отъ тѣхъ суми, повѣреното ми Министерество ще направи всичко зависеще отъ него, за да го съкрати до минимумъ. Като първи и цѣлесобразни мѣрки, то прѣдвидя въ таагоднишния си бюджетъ при I и II класнитѣ митници специални ревизори, главното назначение на които ще бѣде да контролиратъ прѣдварително всички декларации и пактнички квитанции, до дълго обявенитѣ въ тѣхъ стоки се намиратъ още въ митницитѣ и по този начинъ да прѣдупрѣждаватъ и поправятъ своевременно всички евентуални грѣшки по прилагане тарифата, което до сега бѣ въмѣнено въ длъжностъ на управителитѣ, но тѣ, поради друга работа, не сѣ имали никаква възможностъ да го извършатъ.

Независимо отъ това прѣдвидя се и едно значително увеличение числото на експертитѣ при контролното бюро и съ това му се дава възможностъ по-скоро и наврѣме да прѣвѣрява окончателно митническитѣ операции досежно правилното тарифиране стокитѣ. Тази прѣвѣрка на всѣки случай ще може, ако не въ единъ мѣсець, както се пека и е желателно да слава, поне въ течението на два мѣсеца най-много, считано отъ датата на опериране декларациитѣ.

По таквъ начинъ Министерството на Финанситѣ вѣрва, че ще може да се постигне цѣльта, която отдавна се желае, не само отъ търговцитѣ, които иматъ работа съ митницитѣ, но отъ самото Министерество“.

Съ горнитѣ нововвѣдени далечъ не се удовлетворяватъ всичкитѣ искания на Камаритѣ, относещи се до нѣкои измѣнения въ закона за митницитѣ—измѣнения, които онѣта е посочилъ като необходими за правилното развитие на търговията въ страната.